

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, de către avocatul Panțîru Victor în numele inculpatului Ciobanu Mihail și de către avocatul Gavajuc Serghei, în numele inculpatului Prisacari Octavian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui

Ciobanu Mihail XXXXX

Prisacari Octavian XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.07.2020 -21.12.2021;

Instanța de apel: 13.01.2022-12.04.2022;

Instanța de recurs:16.06.2022–16.11.2022.

1. Prin sentința Judecătoria Edineț, sediul Central, din 21 decembrie 2021 au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Ciobanu Mihail XXXXX, în baza art.166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal - la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a aplicat măsura preventivă „obligarea de nepărăsire a țării”, până la definitivarea sentinței;

Prisacari Octavian XXXXX, în baza art.166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal - la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a aplicat măsura preventivă „obligarea de nepărăsire a țării”, până la definitivarea sentinței.

S-a încasat în mod solidar de la Ciobanu Mihail și Prisacari Octavian în folosul statului cheltuieli de judecată în sumă de 448 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, deținând în baza ordinului Întreprinderii de Stat ”Servicii Pază” a MAI nr.24P din 02.04.2014, funcția de gardian public superior (grupa operativă) din cadrul filialei Edineț a ÎS ”Serviciul Pază” a MAI, Ciobanu Mihail, împreună cu colegul său de serviciu Prisacari Octavian, la data de 26.12.2018, aproximativ la ora 02:00, aflându-se conform dislocării forțelor și mijloacelor organizației de pază Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a MAI în serviciul de pază a obiectelor care erau dislocate pe teritoriul raionului Edineț, ca reacție la semnalul de alarmă parvenit la pupitrul Unității de Gardă a ÎS ”Serviciul Pază” a MAI, filiala Edineț, s-au deplasat la marketul de pe lângă stația peco ”Vento”, amplasat pe adresa satul Brătușeni, raionul Edineț, unde acționând cu scopul de a-i pedepsi pe cetățenii Tîrsîna Mihail și Golovaciuc Ivan, care ar fi comis un act ilicit, pentru a-și demonstra supremația, a-i intimida și de a face presiuni asupra lor, în mod ilegal, și-a manifestat consimțământul ca colegul său de serviciu Prisacari Octavian să aplice față de aceștia forța fizică și lovituri cu bastonul de cauciuc, în paralel și el personal, intenționat a aplicat față de Tîrsîna Mihail și Golovaciuc Ivan forța fizică și lovituri cu bastonul de cauciuc din dotare în diferite regiuni ale corpului.

Conform raportului de constatare nr.201819P0847 din 27.12.2018, la Tîrsîna Mihail echimozele la cotul stîng, coapsa și gamba stîngă au fost produse cu corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanța a reținut *în drept*, că faptele inculpaților Ciobanu Mihail și Prisacari Octavian întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal - *„cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, acțiuni săvârșite asupra a două persoane, de către două persoane care, care acționează cu titlu oficial, precum și cu consimțământul expres sau tacit al unei asemenea persoane, cu folosirea instrumentelor speciale”*.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Ciobanu Mihail XXXXX să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa conform articolului dat, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitatea pe un termen de 7 ani;

Prisacari Octavian XXXXX să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa conform articolului dat, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 7 ani.

În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat că, stabilind just circumstanțele cauzei penale, instanța de fond a calificat corect acțiunile inculpaților Ciobanu Mihail și Prisacari Octavian, însă, la stabilirea pedepsei incorect a aplicat prevederile art.90 Cod penal și a dispus suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea, cu stabilirea termenului de probă.

Consideră pedeapsa aplicată prea blândă, pentru săvârșirea faptelor și că, nu

corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei stabilite de art.75 Cod penal, referitoare la gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului, modalitatea de săvârșire a infracțiunii și atitudinea față de cele săvârșite.

Prin urmare, consideră că, în cazul menținerii sentinței instanței de fond, nu s-ar asigura scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, fapta fiind comisă cu violență, de către două persoane, cu folosirea instrumentelor speciale, asupra la două persoane, fără careva motive justificate, persoanele vina nu au recunoscut și nu a conștientizat pericolul social al acțiunilor sale îndreptate spre victime, nu s-au căit de cele comise și în urma acțiunilor lor victimele au suportat suferințe fizice și psihice. Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o pedeapsă prea blândă astfel, în urma executării acestei pedepse nu va fi realizat scopul pedepsei penale, ținând cont de conduita și infracțiunea săvârșită de către aceștia, faptul că inculpații nu au conștientizat consecințele acțiunilor sale, nu s-au corectat, dar dimpotrivă au avut o atitudine agresivă și în instanța de judecată, vizavi de fapta incriminată și acuzare.

La fel, procurorul a conchis că, doar astfel ar fi atins și scopul de exemplaritate al pedepsei, prin urmare, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată urma să se conducă de prevederile art.75 Cod penal și anume - să ia în considerare atitudinea inculpaților, precum și faptul că au comis infracțiunea prevăzută de art.166¹ Cod penal, să se țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei și faptul influenței pedepsei asupra societății pe asemenea categorii de infracțiuni, atitudinea victimei față de inculpați.

3.1. Avocatul Panțiru Victor în interesele inculpatului Ciobanu Mihail, a contestat cu apel sentința, solicitând admiterea apelului, casarea în parte a sentinței, în privința inculpatului Ciobanu Mihail cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că, nu este de acord cu sentința, și o consideră neîntemeiată. Susține că, instanța de judecată în mod eronat nu a apreciat ca fiind pertinente declarațiile martorului Loșac Eugeniu, or, careva circumstanțe obiective din care se putea deduce că acest martor ar urmări un scop anume, nu au fost stabilite.

A menționat faptul că, în sentință este expusă o listă de acte procedurale, însă s-a omis să le aprecieze conform regulilor de apreciere a probelor și că instanța de judecată nu a distins care sunt mijloace de probă și care sunt pur și simplu hotărâri procesuale ale organului de urmărire penală.

Deși instanța de judecată a pus la baza sentinței de condamnare concluziile din raportul de expertiză judiciară, acestei probe, la fel, nu i-a fost dată aprecierea cuvenită, deoarece acest raport de expertiză nu întrunește cerințele de conținut, stabilite de art.151 din Codul de procedură penală și art.37 din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr.68 din 14.04.2016.

La fel, prin ordonanța privind efectuarea ridicării de obiecte și documente din 18.03.2019 și procesul-verbal de ridicare din aceeași dată, a fost efectuată ridicarea de la Tîrsîna Mihail a înregistrărilor video ale evenimentelor petrecute la stația PECO din satul Brătușeni, raionul Edineț din data de 25-26 decembrie 2018.

Ulterior, prin procesul-verbal de examinare a obiectului și tabelul fotografic din 18.03.2019, înregistrarea video a fost supusă examinării și prin ordonanță - suportul electronic de tip DVD-R de culoare alb/gri, a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Având în vedere aceste prevederi, se atestă faptul că, suportul electronic de tip DVD-R a fost ridicat cu încălcarea procedurii stabilite, or, la materialele cauzei penale nu există un proces-verbal din care să rezulte că partea vătămată a fost ascultată în prealabil transmiterii suportului digital.

Prin urmare, suportul electronic de tip DVD-R urma să nu fie admis ca probă, în temeiul art.94 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că, administrarea acestei probe s-a efectuat printr-un procedeu probatoriu neprevăzut de Codul de procedură penală. Or, în cazul dat, înregistrările video care au fost examinate, nu a fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului, dar prin alt procedeu și anume - prin ridicare.

În concluzie, apărarea consideră că, sentința urmează a fi casată, pentru că din cumulul de probe anexate la materialele dosarului, s-a constatat că, inculpatul Ciobanu Mihail nu a comis faptele prevăzute în rechizitoriu, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că investigarea cauzei a fost incompletă, fiind omisă dispunerea și efectuarea unei expertize, nu a ținut cont de faptul că acuzarea nu a demonstrat că partea vătămată ar fi avut careva suferințe psihice, ca probă, nu a fost administrat vreun raport de expertiză psihologică, o concluzie a unui psiholog sau cel puțin declarațiile martorilor care să confirme acest fapt.

3.2. Avocata Moldovan Gabriela în interesele inculpatului Prisacari Octavian, a contestat cu apel sentința, solicitând admiterea apelului, casarea în parte a sentinței, în privința inculpatului Ciobanu Mihail cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale avocata a invocat că, nu este de acord cu sentința, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece la examinarea cauzei în instanța de judecată nu au fost înlăturate dubiile cu privire la existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, iar partea vătămată, Tîrsîna Mihail, nu a venit în instanță să-și exprime poziția față de calitatea pe care o are. Instanța de fond nu a adus careva argumente concludente care ar confirma vinovăția inculpatului, bazându-se doar pe probele prezentate de către acuzatorul de stat, considerând nejustificate probele prezentate de către apărare.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești, instanța nu a reținut nici declarațiile martorilor Șveț Ana și Loșac Eugeniu, care au afirmat că nu au văzut aplicarea loviturilor față de partea vătămată. Ultimii nu au aplicat tratament inuman și degradant. Partea vătămată și martorul erau acei care se comportau agresiv.

A opinat că, instanța urma să ia în vedere faptul că partea vătămată, Tîrsîna Mihail este o persoană destul de agresivă, conflictuală, fiind sancționat atât penal, cât și contravențional. Totodată, învinuirea adusă are și o neclaritate în privința a două criterii, tratament inuman ori degradant, care dintre ele anume a fost manifestat de către inculpat nu a fost indicat de către acuzatorul de stat.

Mai mul, la învinuirea adusă, acuzatorul de stat nu s-a apreciat ce suferințe anume i-a cauzat inculpatul părții vătămate - fizice ori psihice, deoarece în învinuire sunt incluse ambele, dar nici una nu-i dovedită.

La caz nu a fost identificat întreg probatoriul ce demonstrează săvârșirea de către inculpat a infracțiunii de tortura, tratament inuman sau degradant.

Totodată, nu a fost identificată existența probelor directe, dat fiind faptul că latura obiectivă, a acestei infracțiuni se caracterizează prin acțiune, iar latura subiectivă se comite cu intenție, ceea ce la caz nu a fost constatat.

A mai conchis că, materialul probator administrat în cauză nu a confirmat, iar

la examinarea cauzei în instanța de judecată nu au fost înlăturate dubiile cu privire la existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Vinovăția inculpatului Prisacari Octavian, nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, lipsind latura obiectivă, dar și cea subiectivă a infracțiunii - elemente constitutive ale infracțiunii de tortura, tratament inuman sau degradant.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2022, apelurile declarate împotriva sentinței au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în baza art.166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, totodată aplicându-le o pedeapsă legală, echitabilă și proporțională faptei comise.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpați se apreciază ca libertate de a nu mărturisi împotriva sa, consfințită la art.21 Cod de procedură penală, însă aceasta nu echivalează cu achitarea inculpatului, fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția în comiterea infracțiunii imputate.

Prin urmare, instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile inculpaților, considerând-u-le ca o metodă de evitare a răspunderii penale.

Raportat la probatoriul administrat în cauza penală și cercetat în ședința de judecată cu participarea părților, instanța de apel a constatat că situația de fapt reținută în rechizitoriu și în sentința instanței de fond reflectă adevărul judiciar și că faptele calificate la art.166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal au fost săvârșite de inculpații Ciobanu Mihail și Prisacari Octavian, dincolo de orice îndoială rezonabilă, având în vedere starea de fapt reținută în baza declarațiilor martorilor audiați, iar careva temeuri de a nu crede acestor declarații, care au fost relatate sub jurământ și cu preîntâmpinarea de răspunderea penală pe art.art.312, 313 Cod penal nu s-au stabilit, declarații care coroborează între ele și cu declarațiile inculpaților Ciobanu Mihail și Prisacari Octavian date în calitate de învinuși și în calitate de inculpați în cadrul examinării cauzei penale de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute la art.166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, precum și cu rezultatele perchezițiilor și expertizelor judiciare.

La fel, instanța de apel a constatat că, declarațiile persoanelor vizate sunt într-o strânsă coroborare și cu probele scrise analizate mai sus, din care rezultă adevăratele circumstanțe ale cauzei penale din care a fost formulată învinuirea lui Ciobanu Mihail și Prisacari Octavian.

A considerat instanța de apel că, la indicarea probelor scrise, instanța de fond a descris pentru fiecare în parte ce circumstanțe importante pentru cauza penală confirmă, dar nu doar le-a indicat cum afirmă apărarea. Vinovăția inculpaților se confirmă nu doar prin plângeri, acțiuni și documente procedurale, dar prin ansamblul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată.

În contextul prevederilor legale menționate, instanța de apel a indicat că, pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimelor, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă.

Scopul pedepsei prevăzut la art.61 Cod penal de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane va fi atins doar prin executarea de către inculpaților Ciobanu Mihail și Prisacari Octavian a pedepsei cu închisoare cu suspendarea executării ei și privarea de dreptul de a deține funcții publice, iar o altă pedeapsă nu va reuși să mențină acest scop.

A constatat instanța de apel că, în sentință sa instanța de fond just a făcut o analiză mult aspectuală a probelor pe care le-a cercetat în ședința de judecată, apoi corect le-a raportat la prevederile legale, contrar alegațiilor invocate în apeluri.

La caz, nu sunt temeuri de achitare a inculpaților.

În concluzie, Colegiul penal consideră că, probatoriul cercetat în ședința de judecată confirmă fără careva dubii, că Ciobanu Mihail și Prisacari Octavian sunt vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute la art.166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal și corect au fost pedepsiți penal, lipsind careva temeuri de achitare.

5. Procurorul în temeiul art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală contestă cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în latura penală, cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea recursului, procurorul invocă precum că, nu este de acord cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpaților Prisacari Octavian și Ciobanu Mihail de către instanțele de judecată inferioare.

Consideră că, careva circumstanțe excepționale care ar permite aplicarea art.90 Cod penal, la caz lipsesc, or, inculpații au săvârșit infracțiunea cu violență fizică asupra a două persoane, au folosit obiectele din dotare (bastonul de cauciuc), nu au recunoscut vina și nu s-au căit de cele comise, iar raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Consideră procurorul că, prevederea legală de neînrautățire a situației inculpatului, nu poate fi menținută atunci când soluția instanței de apel este atacată cu recurs de către o altă parte a procesului penal, în partea aplicării greșite a art.90 Cod penal.

5.1. Avocatul Panțiru Victor, în numele inculpatului Ciobanu Mihail, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea parțială a acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului consideră că, constituie temei de recurs, situația în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar potrivit pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Mai menționează avocatul că, potrivit art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuri de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, lecturând textului deciziei contestate, se atestă faptul că instanța de apel

nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate supra. În acest context, s-a comis o omisiune foarte gravă și evidentă a organului de urmărire penală, asupra căror instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus într-o manieră argumentată.

Astfel, la materialele cauzei penale lipsește raportul de expertiză pentru constatarea stării psihice și fizice a persoanei în privința căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante.

Mai mult, partea vătămată nu a fost audiată nici în cadrul examinării cauzei în prima instanță, nici în instanța de apel, fapt ce contravine principiului nemijlocirii.

Prin urmare, avocatul consideră că, au fost încălcate prevederile art.143 alin.(1) pct. 31) Cod de procedură penală, iar în consecință lui Ciobanu Mihail i-au fost reținute la calificare circumstanțe și fapte care nu au fost probate printr-un raport de expertiză judiciară, fapt care duce și la lipsa elementelor componente de infracțiune pentru care a fost recunoscut vinovat.

La fel, instanța de apel nu a luat în considerare Raportul de expertiză judiciară nr.202019D0047 din 04.03.2020, care nu conține motivarea concluziilor formulate.

Consideră că, mențiunile expertului judiciar din raport, nu reprezintă o analiză a rezultatelor obținute și o motivare a concluziilor în sensul prevederilor legale enunțate supra, or, acest raport de expertiză nu întrunește cerințele de conținut stabilite de art.151 Cod de procedură penală și art.37 din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr.68 din 14.04.2016.

Sub acest aspect, în speță, instanța de apel a ignorat unele aspecte evidente, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de către instanța de apel în partea descriptivă și materialele cauzei penale.

5.2. Avocatul Gavajuc Serghei, în numele inculpatului Prisacari Octavian, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea parțială a acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului conchide că, instanța de apel nu a luat în considerație toate argumentele indicate în cererea de apel, formulată în interesele inculpatului Prisacari Octavian și care au fost susținute și concretizate de avocat la examinarea cazului, menținând în totalitate constatările primei instanțe.

Conform prevederilor art.385 alin.(1) pct. 3) și pct. 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;

4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Soluționarea acestor chestiuni poate avea loc doar dacă în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, or, sentința nu poate fi bazată pe presupuneri.

Pentru a reține această stare de fapt, instanța de apel a interpretat în același mod ca și instanța de fond mijloace de probe, omițând a se expune asupra neclarităților, neconcordanțelor din declarațiile martorilor, încălcărilor procesuale și ilegalităților comise de către organul de urmărire penală.

Conform art.254 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului. În speță,

organul de urmărire penală a efectuat urmărirea penală, neobiectiv, într-un mod părtinitor și nu a întreprins acțiunile de urmărire penală, care nu suferă amânare, într-un termen rezonabil.

Altfel, organul de urmărire penală nu a ridicat la timp înregistrările video la stația peço unde a avut loc incidentul, deși a fost sesizat a doua zi, iar ridicarea de la martor a fost făcută la distanța de câteva luni.

Aceasta se referă și la înaintarea unei învinuiri ne concrete, fără a descrie modalitatea (latura obiectivă) de comitere a infracțiunii de către fiecare participant, limitându-se doar la inversarea acțiunilor ca în oglindă pentru fiecare participant, fără a descrie concret acțiunile pe care le-au comis, contrar prevederilor art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, care prevede obligativitatea descrierii modului de săvârșire a infracțiunii.

Deci, în învinuirea lui Prisacari Octavian este descris că „în mod ilegal, și-a manifestat consimțământul ca colegul său de serviciu Ciobanu Mihail să aplice față de aceștia forța fizică și lovituri cu bastonul de cauciuc, în paralel și el personal, Prisacari Octavian, intenționat a aplicat față de Tîrsîna Mihail forța fizică și lovituri cu bastonul de cauciuc din dotare în diferite regiuni ale corpului.”

În învinuirea lui Ciobanu Mihail, este descris „... în mod ilegal, și-a manifestat consimțământul ca colegul său de serviciu Prisacari Octavian să aplice față de acestea forța fizică și lovituri cu bastonul de cauciuc, în paralel și el personal, intenționat a aplicat față de Tîrsîna Mihail și Golovaciuc Ivan forța fizică și lovituri cu bastonul de cauciuc din dotare, în diferite regiuni ale corpului”.

În această situație, nu este clar și nu sunt concretizate acțiunile fiecărui participant, iar aceste deficiențe prin acțiunile organului de urmărire penală nu au fost înlăturate, existând o multitudine de divergențe în acest sens.

Totodată, avocatul consideră că, instanța de apel nu a luat în considerație că acuzarea nu a prezentat proba obligatorie pertinentă și concludentă pentru constatarea producerii rezultatului prejudiciabil al faptei prevăzute de art.166¹ Cod penal, și anume, raportul de expertiză psihologică-psihiatrică medico-legală prin care s-ar fi evaluat starea psihică și fizică a părții vătămate.

Acest raport de expertiză, pe lângă faptul ca era obligatoriu din punct de vedere legal, putea dovedi anumite aspecte importante pentru soluționarea cazului, începând de la faptul dacă partea vătămată este în stare să depună declarații veridice sau dacă apreciază corect circumstanțele și terminând cu faptul că anume acest raport poate servi temei de a constata gradul de evaluare a stării psihice și fizice a părții vătămate, dacă în raport cu partea vătămată a fost trecut pragul minim de severitate solicitat de lege pentru a putea califica o asemenea faptă drept tratament degradant sau inuman și/sau contravenție, care atentează la sănătatea persoanei. Probatoriul acumulat la caz generează un caracter deficitar în raport cu cele constatate.

Prin urmare, concluzionează avocatul că, pentru a califica fapta conform art.166¹ Cod penal, tratamentul aplicat victimei trebuie să depășească un anumit prag de severitate, iar tratamentul inuman ori degradant constituie nu o simplă brutalitate, dar trebuie să fie suficient de grav.

Dacă există dubii privind suficiența de gravitate a comportamentului, răspunderea nu poate interveni în baza prevederilor enunțate.

6. În conformitate cu art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Panțiru Victor, în numele inculpatului Ciobanu Mihail a depus referință asupra recursului declarat de procuror, menționând că acesta urmează a fi respins,

deoarece argumentele invocate nu sunt justificate, or, individualizând pedeapsa inculpatului Ciobanu Mihail, instanța de apel a ținut cont de prevederile legale și a motivat aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În prezenta speță, reieșind din recursul declarat de procuror se atestă că, acesta îl întemeiază în baza art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, invocând că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal constată din recursul declarat că, procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu stabilirea inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, menționând că nu sunt temeuri pentru aplicare acestuia.

Conform prevederilor legale, prin prisma art.90 Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi aplicată dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudența, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Cu toate acestea, în hotărârea pronunțată este necesar de a indica motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Prin urmare, instanța de recurs menționează faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs au fost luate în considerație la aplicarea pedepsei inculpatului de către instanțele de fond.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal conchide că, aplicarea unei pedepse condiționate prin prisma art.90 Cod penal, este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Referitor la temeiurile invocate de avocați în numele inculpaților, aceștia

invocă temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin.(1), pct. 6), 8), 12 Cod de procedură penală și anume, situația în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal consideră argumentele acestora ca fiind neîntemeiate și lipsite de argumentare juridică, deoarece - la judecarea apelului, instanța a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpaților, corect concluzionând că, în acțiunile comise sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt demonstrat prin totalitatea de probe analizate în cadrul ședințelor de judecată, a martorilor audiați, a raportului de expertiză și a corpurilor delictate analizate de către instanța de fond.

Prin urmare, instanța de recurs consideră soluția instanței de apel ca fiind pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

În continuare, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocată de avocatul Gavajuc Serghei în numele inculpatului Prisacari Octavian, care susține că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului în această parte sunt vădit neîntemeiate, deoarece apărarea a invocat supra și eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar invocarea erorii de drept prevăzute la pct. 12) din același articol este una contradictorie.

Mai mult, asupra argumentelor expuse în susținerea prezenței erorii indicate, instanțele s-au expus în mod temeinic și deplin, considerând corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art.166¹ alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

În sinteza celor expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de către recurenți prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Erori de drept în speța examinată nu s-au comis și prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, de către avocatul Panțiru Victor în numele inculpatului Ciobanu Mihail și de către avocatul Gavajuc Serghei, în numele inculpatului Prisacari Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui *Ciobanu Mihail XXXXX* și *Prisacari Octavian XXXXX*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie